

Kommunal- og moderniseringsdepartementet
Kommunalavdelingen

Oslo, 19.6 2019

Spørsmål ang. personvernombud for kontrollutvalgssekretariat og private sekretariatsordninger for kontrollutvalg

Høsten 2018 sendte FKT på vegne av våre sekretariatsmedlemmer en henvendelse til Datatilsynet der vi spurte om sekretariatene etter loven vil ha plikt til å opprette personvernombud.

Datatilsynet svarte at det er sekretariatets forhold til forvaltningsloven som er det avgjørende her: *"Må sekretariatet følge forvaltningsloven, må det også ha personvernombud. Hvorvidt en virksomhet er omfattet av forvaltningsloven eller ikke er ikke en vurdering vi fra Datatilsynets side vil foreta. Det må være opp til organet selv å ta stilling til, idet det også får virkning på andre områder enn den ev forpliktelsen til å opprette personvernombud."*

Det er FKTs oppfatning at offentlige selskaper eller sammenslutninger må anses som forvaltningsorganer hvis virksomheten er innrettet for å ivareta spesielle offentlige interesser. Vi mener at kontrollutvalgssekretariatene ivaretar en viktig offentlig interesse ved å påse at de saker som behandles av kontrollutvalget er forsvarlig utredet og at utvalgets vedtak blir iverksatt. Sekretariatenes formål er med andre ord å ivareta oppgaver som er å anse som tradisjonell forvaltningsvirksomhet og som dermed må omfattes av definisjonen i Forvaltningslovens § 1 om hva et forvaltningsorgan er: *«Som forvaltningsorgan reknes i denne lov et hvert organ for stat eller kommune»*. På dette grunnlaget rådet vi våre medlemmer til å opprette personvernombud.

I mars kom Norges Kommunerevisorforbund med sin vurdering av om medlemmer av NKRF skal eller bør ha personvernombud (vedlegg 1). Vurderingen er foretatt av advokat Jan Sandtrø. Hans konklusjon er at *«NKRFs medlemmer som utfører enten revisjon, og da regnskapsrevisjon eller forvaltningsrevisjon, eller fungerer som sekretariater for kontrollutvalgene i kommuner og fylkeskommuner utøver ikke offentlige oppgaver eller myndighet.» (...)* Ved at de interkommunale selskaper/samarbeid og samvirkeforetak ikke utøver offentlig myndighet og har oppgaver som kan utøves av en virksomhet som er klart unntatt fra artikkel 37 nr. 1 bokstav a (personvernforordningen), er det ikke klart at virksomhetene omfattes av kravet til å utnevne personvernombud.»

FKT ba professor Jan F. Bernt om en vurdering av spørsmålet (vedlegg 2).

Bernt forutsetter at sekretariatet er en del av det kommunale forvaltningsapparat og han viser til kontrollutvalgsforskriften § 20: *«Det har et selvstendig ansvar for å «påse» ikke bare at saker som behandles av kontrollutvalget «er forsvarlig utredet», men også «at utvalgets vedtak blir*

Sekretariat:

FKT
Postboks 41 Sentrum
0101 Oslo
fkt@fkt.no

Telefon
414 71 166

www.fkt.no
Twitter: [@FKT_no](https://twitter.com/FKT_no)
Bank: 0539 43 90447
Org. nr. 989 545 159

iverksatt». (Andre avsnitt). Og «Den som utfører sekretariatsfunksjon for kontrollutvalget er direkte underordnet kontrollutvalget og skal følge de retningslinjer og pålegg som utvalget gir». Det er etter dette ikke tvilsomt at kontrollutvalgssekretariat for den enkelte kommune eller fylkeskommune er et «offentlig organ» etter reglene om personvernombud i Personverndirektivet. Han skriver videre: Her må det være ganske klart at et sekretariat som er opprettet etter reglene om interkommunalt samarbeid i Koml. 1992 § 27, eller fra neste år etter bestemmelsenes om kommunalt oppgavefelleskap i Koml. 2018 (se Koml. 2018 § 31-2), er et offentlig organ og går inn under begge disse regelsettene. Han legger videre til grunn at også kontrollutvalgssekretariat organisert som interkommunale selskaper – eller heleide interkommunale selskaper – går inn under direktivets bestemmelser om personvernombud. Hans begrunnelse er at disse selskapene ivaretar oppgaver som er «tradisjonell forvaltningsvirksomhet».

På dette grunnlaget er det hans klare råd at man sørger for etablering av personvernombud for alle kommunale, fylkeskommunale og interkommunale kontrollutvalgssekretariat.

Spørsmålet om hvorvidt kontrollutvalgssekretariat som er organisert som interkommunale selskaper/samarbeid eller samvirkeforetak, er «organ for stat eller kommune» (jf. Forvaltningsloven § 1), kan, slik Datatilsynet påpeker, få virkning på andre prinsipielle områder enn den eventuelle forpliktelsen til å opprette personvernombud, blant annet om sekretariatene er underlagt forvaltningslovens regler om habilitet og taushetsplikt. Vi ber derfor om departementets vurdering av problemstillingen.

Private sekretariatsordninger for kontrollutvalg

I sitt notat tar Jan F Bernt opp en annen problemstilling knyttet til kontrollutvalgssekretariat som vi ønsker departementets vurdering av.

Han skriver:

«Som et siste alternativ nevnes altså i Ot.prp. 70, 2002-2003 at man kan løse behovet for sekretariattjenester for kontrollutvalg ved å «kjøpe slike tjenester på det åpne marked». Dette kan imidlertid ikke forstås som et alternativ til et kommunalt eller interkommunalt sekretariat for kontrollutvalg. Sekretariatet har et offentligrettslig forankret og regulert ansvar for saksforberedelse og oppfølging av vedtak, noe som ikke kan legges til en privat uten særskilt hjemmel i lov. Det har man ikke i dag, og uttalelsen i proposisjonen må forstås slik at i stedet for å dimensjonere sekretariatet slik at det kan utrede og undersøke alle forhold, må kontrollutvalget, og sekretariatet for dette, kunne kjøpe slike tjenester fra private aktører. Men det er sekretariatets ansvar å kvalitetssikre det som man mottar fra slike aktører, og innarbeide i sin innstilling til kontrollutvalget.»

Vennlig hilsen

Anne-Karin Femanger Pettersen (s)
Generalsekretær

NOTAT

Til: Medlemmene i Norges Kommunerevisorforbund

19. mars 2019

VURDERING KRAV TIL PERSONVERNOMBUD

Norges Kommunerevisorforbund (NKRF) har forespurt en vurdering av om medlemmer av NKRF skal eller bør ha personvernombud etter personopplysningsloven og personvernforordningen (GDPR), som det er redegjort for nedenfor i dette notatet.

1 Om NKRF og NKRFs medlemmer

NKRF er en yrkesfaglig interesseorganisasjon og et serviceorgan for de som arbeider med revisjon av eller tilsyn med kommunal og fylkeskommunal virksomhet. NKRF tilbyr rådgivning innen revisjons- og tilsynsrelaterte emner, hvor rådgivingsvirksomheten hovedsakelig omfatter spørsmål av regnskaps-, revisjons- og tilsynsfaglig karakter innen kommunesektoren.

NKRF har ca. 550 personlige medlemmer og 71 bedriftsmedlemmer, herav 34 revisjonsvirksomheter og 37 virksomheter som ivaretar sekretariatstjenester for kontrollutvalg.

2 Plikten til å ha personvernombud

Etter personvernforordningen (som gjelder i Norge etter [personopplysningsloven § 1](#)) [artikkel 37](#) nr. 1 skal det utpekes et personvernombud dersom visse kriterier foreligger. Plikten til å ha personvernombud tilligger kun juridiske enheter, så denne vurderingen gjelder ikke NKRFs personlige medlemmer.

Et personvernombud skal øke kunnskapen om personvern i virksomheten og rådggi om virksomhetens behandling av personopplysninger. Personvernombudet skal bidra til å styrke personvernkompetansen i virksomheter, spesielt dersom virksomhetene behandler personopplysninger i stort omfang eller behandler personopplysninger som er spesielt krevende, herunder særlige kategorier personopplysninger (dvs. helseopplysninger, opplysninger om rase, seksuelle forhold mv., som definert i personvernforordningen [artikkel 9](#)).

Datatilsynet har presisert at en virksomhet har et ansvar for å foreta en helhetsvurdering om denne har plikt til å ha personvernombud, og at denne vurderingen skal dokumenteres.

3 Plikter medlemmene hos NKRF å ha personvernombud?

Medlemmene til NKRF er enheter som er organisert som interkommunale selskaper, interkommunalt samarbeid etter [kommuneloven § 27](#), samvirkeforetak, og som enheter i kommunen/fylkeskommunen, samt ett privat medlem som er et AS. Revisjonsenhetene som er medlemmer bedriver regnskapsrevisjon og forvaltningsrevisjon av kommuner og fylkeskommuner, og dette arbeidet reguleres i kommuneloven. Kontrollutvalgssekretariats-

enhetene som er medlemmer utfører sekretariatstjenester for kontrollutvalgene i kommunene og fylkeskommunene, hvilket også er regulert i kommuneloven.

Om enhetene som er organisert som interkommunale selskaper/samarbeid og samvirkeforetak samt enhetene som er organisert som egne enheter/etater i kommunene/fylkeskommunene plikter å ha personvernombud, forutsettes det som ovenfor at disse enhetene ikke har kjernevirksomhet som på grunn av sin art, sitt omfang og/eller formål krever *regelmessig og systematisk monitorering i stor skala av registrerte*, eller behandling i *stor skala av særlige kategorier av opplysninger* i henhold til [artikkel 9](#) eller personopplysninger om straffedømmer og lovovertridelser som nevnt i [artikkel 10](#).

Det blir således en vurdering av om enhetenes behandling av personopplysninger «*utføres av en offentlig myndighet eller et offentlig organ*» etter personvernforordningen artikkel 37 nr. 1 bokstav a. Etter lovens forarbeider¹ så vil organer som er omfattet av [forvaltningsloven § 1](#) andre punktum, dvs. «*et hvert organ for stat eller kommune*» omfattes av bokstav a. I høringsutkastet til loven ble det vist til [offentlighetsloven § 2](#) første avsnitt bokstav a, som angir «*staten, fylkeskommunene og kommunene*», og som da ekskluderte de øvrige bokstaver i første avsnitt som bl.a. omfattet interkommunale selskap. Dette ble endret i forarbeidene til loven, og det må derfor legges til grunn at plikten til å ha personvernombud også vil kunne omfatte andre organer enn kun stat, fylkeskommune og kommuner.

Etter lovens forarbeider kan derfor også organer utenfor rammene av forvaltningsloven § 1 omfattes av kravet til personvernombud, men dette kan synes å gjelde kun organer som er klart i grenseland for å være omfattet. Dette understøttes av at det i [personopplysningsloven § 19](#) er inntatt en hjemmel for å gi forskrift om plikten til å utpeke personvernombud, som trolig heller vil bli benyttet enn at plikten tolkes utvidende. Merk at hjemmelen ikke er benyttet, og det foreligger ikke noe forslag til forskrift på nåværende tidspunkt.

For medlemmer som er en del av kommune eller fylkeskommune som avdeling, så vil plikten til å ha personvernombud følge av det forhold at medlemmet er en del av en «offentlig myndighet». Medlemmet trenger imidlertid ikke å ha et eget personvernombud, siden medlemmet vil omfattes av personvernombudet for kommunen eller fylkeskommunen som medlemmet er en del av.

For medlemmer som er selvstendige juridiske enheter organisert som interkommunale selskaper/samarbeid eller samvirkeforetak, så blir spørsmålet om disse omfattes av artikkel 37 nr. 1 bokstav a. Etter veileder fra EUs rådgivningsgruppe, Artikkel 29-gruppen (som er nå erstattet med Personvernrådet, som har bekreftet veilederen for personvernombud gitt av Artikkel 29-gruppen) om personvernombud², så er hensikten med regelen å omfatte virksomheter som utøver offentlige oppgaver og offentlig myndighet.

Det gis ellers liten veiledning i forarbeidene til personopplysningsloven for hva henvisningen til forvaltningsloven § 1 innebærer. Flere av høringsinstansene til ny personopplysningslov, også Datatilsynet, mente det var vanskelig å avgjøre hva som er en «offentlig myndighet/organ» etter personvernforordningen, og at dette beror på en konkret vurdering.

NKRFs medlemmer som utfører enten revisjon, og da regnskapsrevisjon eller forvaltningsrevisjon, eller fungerer som sekretariater for kontrollutvalgene i kommuner og fylkeskommuner utøver ikke offentlige oppgaver eller myndighet. Regnskaps- eller forvaltningsrevisjonen fatter ikke beslutninger som enkeltvedtak, men gir kun anbefalinger til sine oppdragsgivere. Sekretariatet for kontrollutvalget utfører kun administrativt arbeid for å forberede saker, og

¹ <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/prop.-56-ls-20172018/id2594627/sec17>

² https://ec.europa.eu/newsroom/article29/item-detail.cfm?item_id=612048

fatter således heller ikke beslutninger eller utøver offentlig myndighet. Oppgavene til regnskaps- og forvaltningsrevisjonen og sekretariatene følger riktignok av kommuneloven kapittel 12, men etter kommuneloven § 78 nr. 3 så kan revisjon av kommunene utføres av privat aktør som klart ikke er omfattet av forvaltningsloven.

Ved at de interkommunale selskaper/samarbeid og samvirkeforetak ikke utøver offentlig myndighet og har oppgaver som kan utøves av en virksomhet som er klart unntatt fra artikkel 37 nr. 1 bokstav a, er det ikke klart at virksomhetene omfattes av kravet til å utnevne personvernombud. Når virksomhetene også behandler personopplysninger i begrenset omfang, og de hensyn som begrunner utnevning av personvernombud, som nødvendigheten av å ha personvernekspertise som en del av organisasjonen for å informere og gi råd om de forpliktelser virksomheten har for behandling av personopplysninger, kontrollere overholdelsen av personvernregelverket, bidra til oversikten over behandlingen i virksomheten, risiko-vurderinger mv., ikke er tilstede for virksomheten, så understøtter ikke dette de hensyn som ligger til grunn for at en virksomhet skal ha plikt til å utnevne personvernombud.

Selv om det er heftet en viss usikkerhet ved konklusjonen, som det følger av ovennevnte, har jeg kommet til at interkommunale selskaper/samarbeid og samvirkeforetak ikke er omfattet av kravet til å utnevne personvernombud. Dette spesielt på bakgrunn av at virksomheten ikke synes å ha det behovet som et personvernombud skal dekke.

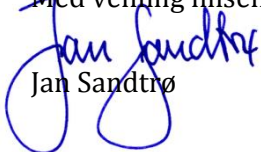
4 Bør medlemmene utnevne personvernombud?

For personvernombudets oppgaver og berettigelse, se punkt 3 ovenfor.

Medlemmene til NKRF behandler normalt ikke personopplysninger i omfattende grad. Gjennom sine oppgaver innenfor revisjon eller som sekretariat vil ikke innsamling av personopplysninger og behandling av disse være en del av kjerneoppgavene, og medlemmene vil heller ikke få overlatt personopplysninger fra oppdragsgivere, herunder kommuner og fylkeskommuner, for å behandle personopplysninger. Mange av medlemmene av NKRF er også små organisasjoner, enkelte med kun 1-2 personer.

Generelt vil det derfor ikke være et behov for medlemmene å etablere rollen personvernombud, men det kan allikevel være medlemmer som etter en konkret vurdering finner at et personvernombud kan være hensiktsmessig for virksomheten og derfor etablerer dette.

Med vennlig hilsen

Jan Sandtrø

Forum for tilsyn og kontroll: Spørsmål om personvernombud for kontrollutvalgssekretariat

BAKGRUNN

I e-post 2. mai d.å. har Forum for tilsyn og kontroll bedt om min vurdering av spørsmålet om kontrollutvalg har plikt til å ha personvernombud. Forumet har innhentet en uttalelse fra Datatilsynet v/fagdirektør Ove Skåra, der det sies om dette:

«Forarbeidene til personopplysningsloven som presiserer at vi i Norge definerer «offentlig myndighet og organ» etter forvaltningsloven § 1 i denne konteksten. Det vil si et hvert organ for stat eller kommune. Med andre ord er sekretariatets forhold til forvaltningsloven det avgjørende her. Må sekretariatet følge forvaltningsloven, må det også ha personvernombud. *Hvorvidt en virksomhet er omfattet av forvaltningsloven eller ikke er ikke en vurdering vi fra Datatilsynets side vil foreta. Det må være opp til organet selv å ta stilling til, idet det også får virkning på andre områder enn den ev forpliktelsen til å opprette personvernombud.*»

Forumet opplyser at på denne bakgrunn har rådet sine medlemmer til å opprette personvernombud, idet det fremholdes:

«*Det er vår oppfatning at offentlige selskaper eller sammenslutninger må anses som forvaltningsorganer hvis virksomheten er innrettet for å ivareta spesielle offentlige interesser. Sekretariatet er et utøvende organ for kommunens lovpålagte kontrollutvalg. Uansett organisering ivaretar kontrollutvalgssekretariatene en viktig offentlig interesse ved å påse at de saker som behandles av kontrollutvalget er forsvarlig utredet og at utvalgets vedtak blir iverksatt.*»

Bakgrunnen for forespørselen fra forumet er en vurdering Norges Kommunerevisorforbund har innhentet fra advokat Jan Sandtrø- Her uttaler Sandtrø:

«*NKRFs medlemmer som utfører enten revisjon, og da regnskapsrevisjon eller forvaltningsrevisjon, eller fungerer som sekretariater for kontrollutvalgene i kommuner og fylkeskommuner utøver ikke offentlige oppgaver eller myndighet. Ved at de interkommunale selskaper/samarbeid og samvirkeforetak ikke utøver offentlig myndighet og har oppgaver som kan utøves av en virksomhet som er klart unntatt fra artikkel 37 nr. 1 bokstav a (personvernforordningen), er det ikke klart at virksomhetene omfattes av kravet til å utnevne personvernombud.*»

Forumet har nå om å bedt meg om vurdering av spørsmålet.

PERSONOPPLYSNINGLOVEN OG PERSONVERNDIREKTIVET

I Personopplysningsloven § 1 er fastsatt at EUs personverndirektiv ([EU 2016/679](#)) skal gjelde som norsk lov med visse tilpasninger. I artikkel 37 i fastsettes blant annet i dansk oversettelse (her benyttes betegnelsen «databeskyttelsesrådgiver» om det som hos oss kalles «personvernombud»):

Udpegelse af en databeskyttelsesrådgiver

1. Den dataansvarlige og databehandleren udpeger altid en databeskyttelsesrådgiver, når:

- a) behandling foretages af en offentlig myndighed eller et offentligt organ, undtagen domstole, der handler i deres egenskab af domstol.
- b) den dataansvarliges eller databehandlerens kerneaktiviteter består af behandlingsaktiviteter, der i medfør af deres karakter, omfang og/eller formål kræver regelmæssig og systematisk overvågning af registrerede i stort omfang, eller
- c) den dataansvarliges eller databehandlerens kerneaktiviteter består af behandling i stort omfang af særlige kategorier af oplysninger, jf. artikel 9, og personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser, jf. artikel 10.

2. Hvis den dataansvarlige eller databehandleren er en offentlig myndighed eller et offentligt organ, kan en fælles databeskyttelsesrådgiver udpeges for flere af sådanne myndigheder eller organer i overensstemmelse med deres organisatoriske struktur og størrelse.»

HVA ER «EN OFFENTLIG MYNDIGHET ELLER ET OFFENTLIG ORGAN» I PERSONVERNDIREKTIVET?

Generelle utgangspunkter

Jeg er ikke kjent med praksis fra EU eller EØS om denne problemstillingen, men er enig med Datatilsynet i at her er det naturlig å ta utgangspunkt i avgrensningen av Forvaltningslovens rekkevidde i denne lovens § 1; at den gjelder «virksomhet som drives av forvaltningsorganer», og at dette er «et hvert organ for stat eller kommune». Dette må da vurderes separat for ulike typer organisering av sekretariatfunksjonen for kontrollutvalg.

Kommuneloven 2018 sier ikke noe om organisering av sekretariat for kontrollutvalg. Heller ikke Kommuneloven 1992 hadde bestemmelser om dette annet enn at «Kommunestyret og fylkestinget skal sørge for sekretærbistand til kontrollutvalget» (Kobl. 1992 § 77 nr. 9). Bestemmelser om sekretariatet er i stedet gitt i § 20 i Kontrollutvalgsforskriften (FOR-2004-06-15-905) som inntil videre også gjelder når Kobl. 2018 trer i kraft, se dennes § 31-5.

Her gjentas bestemmelsen om kommunestyrets eller fylkestingets plikt til å sørge for sekretariatsbistand «som til enhver tid tilfredsstiller utvalgets behov» (§ første setning). Det er gitt bestemmelser (i tredje avsnitt) som skal sikre at sekretariat er uavhengig av både kommunens administrasjon og revisjonen.

Kommunalt kontrollutvalgssekretariat

Samtidig forutsettes imidlertid tydelig at sekretariatet er en del av det kommunale forvaltningsapparat. Det har et selvstendig ansvar for å «påse» ikke bare at saker som behandles av kontrollutvalget «er forsvarlig utredet», men også «at utvalgets vedtak blir iverksatt». (Andre avsnitt.) Og «Den som utfører sekretariatsfunksjon for kontrollutvalget er direkte underordnet kontrollutvalget og skal følge de retningslinjer og pålegg som utvalget gir».

Det er etter dette ikke tvilsomt at kontrollutvalgssekretariat for den enkelte kommune eller fylkeskommune er et «offentlig organ» etter reglene om personvernombud i Personverndirektivet.

Interkommunale kontrollutvalgssekretariater

Neste spørsmål blir så om dette også gjelder det sekretariatfunksjonen ivaretas av slike «interkommunale selskaper/samarbeid og samvirkeforetak» som omtales i uttalelsen innhentet av Norges Kommunerevisorforbund.

Her legges det til grunn i Ot.prp. 70, 2002-2003, i forbindelse med revisjon av bestemmelsen i Koml. 1992 § 77 at sekretariat for kontrollutvalget «kan være en fast ansatt sekretær, men kravet kan også oppfylles ved å inngå i et interkommunalt samarbeid om sekretær/utredningsbistand, eller kjøpe slike tjenester på det åpne marked». Spørsmålet blir da hvilken status et slikt eksternt sekretariat vil ha etter Forvaltningsloven og dermed når det gjelder reglene om personvernombud i Personverndirektivet.

Her må det være ganske klart at et sekretariat som er opprettet etter reglene om interkommunalt samarbeid i Koml. 1992 § 27, eller fra neste år etter bestemmelsenes om kommunalt oppgavefelleskap i Koml. 2018 (se Koml. 2018 § 31-2), er et offentlig organ og går inn under begge disse regelsettene.

For aksjeselskaper og interkommunale selskaper er utgangspunktet det motsatte, men det følger av Forvaltningsloven § 1 andre setning at denne loven gjelder når et slikt selskap treffer enkeltvedtak eller utferdiger forskrift. Det har også vært antatt (se Bernt og Rasmussen, *Frihagens forvaltningsrett*, 2010) at hvis slike selskaper har som formål å ivareta oppgaver som er tradisjonell forvaltningsvirksomhet, må de gå inn under Forvaltningsloven i all sin virksomhet, men det er ikke klart om dette synspunktet har alminnelig tilslutning. Forvaltningslovkomiteen 2018 foreslår imidlertid at alle selvstendige rettssubjekter, herunder Interkommunale selskaper, ikke skal gå inn under loven, hvis ikke dette er fastsatt særskilt.

Dette reiser da spørsmålet om det da er avgjørende for forholdet til Personverndirektivets regler om personvernombud hvordan man ser på dette når det gjelder rekkevidden av Forvaltningsloven. Det er lite tvilsomt at det må være en *tilstrekkelig betingelse* for at direktivets regler skal gjelde slike selskaper hvis de går inn under denne loven. Men etter min mening er det ikke rimelig eller fornuftig å legge til grunn at dette også er en *nødvendig betingelse*. De beste grunner taler for at Personverndirektivets begrep «offentligt organ» må tolkes *autonomt*, altså ut fra sammenhengen og formålet med det regelverk det inngår som en del i. Ut fra en slik synsvinkel blir det lite meningsfylt å legge til grunn at valg mellom ulike former for organisering av virksomhet som er eid av, drevet av rettet mot den offentlige forvaltning skal være bestemmende for rekkevidden av disse direktivbestemmelsene.

Jeg vil etter dette legge til grunn at også kontrollutvalgssekretariater organisert som interkommunale selskaper – eller heleide interkommunale selskaper – går inn under direktivets bestemmelser om personvernombud.

Private oppdragsmottakere som kontrollutvalgssekretariat

Som et siste alternativ nevnes altså i Ot.prp. 70, 2002-2003 at man kan løse behovet for sekretariattjenester for kontrollutvalg ved å «kjøpe slike tjenester på det åpne marked». Dette kan imidlertid ikke forstås som et alternativ til et kommunalt eller interkommunalt sekretariat for kontrollutvalg. Sekretariatet har et offentligrettslig forankret og regulert ansvar for saksforberedelse og oppfølging av vedtak, noe som ikke kan legges til en privat uten særskilt hjemmel i lov. Det har man ikke i dag, og uttalelsen i proposisjonen må forstås slik at i stedet for å dimensjonere sekretariatet slik at det kan utrede og undersøke alle forhold, må kontrollutvalget, og sekretariatet for dette, kunne kjøpe slike tjenester fra private aktører. Men det er sekretariatets ansvar å kvalitetssikre det som man mottar fra slike aktører, og innarbeide i sin innstilling til kontrollutvalget.

Spørsmålet om slike private aktører har plikt til å ha personvernombud må da vurderes ut fra bestemmelsene i artikkel 37 bokstav b og c:

- b) *den dataansvarliges eller databehandlerens kerneaktiviteter består af behandlingsaktiviteter, der i medfør af deres karakter, omfang og/eller formål kræver regelmæssig og systematisk overvågning af registrerede i stort omfang, eller*
- c) *den dataansvarliges eller databehandlerens kerneaktiviteter består af behandling i stort omfang af særlige kategorier af oplysninger, jf. artikel 9, og personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser, jf. artikel 10.*

Jeg vil anta at dette er lite aktuelt for de oppdragstakere det her vil være tale om, men dette må vurderes konkret for hver enkelt virksomhet.

Avslutning

På grunnlag av ovenstående er mitt klare råd at man sørger for etablering av personvernombud for alle kommunal, fylkeskommunale og interkommunale kontrollutvalgssekretariater. en fælles databeskyttelsesrådgiver ... for flere af sådanne myndigheder eller organer i overensstemmelse med deres organisatoriske struktur og størrelse».